

Folketingets Socialudvalg
Christiansborg
1240 København K.

Søborg d. 21.02.2011

Benny Gerhard
Mørkhøj Bygade 4
2860 Søborg.

Kære Socialudvalg

Spørgsmål til Socialministeren

"Hvornår var det nu det var", at socialministrene udtalte at de ville gribe ind overfor **"BRÅDNE KAR"** i kommunerne hvis lægekonsulentfunktionen ikke virkede efter hensigten, og altså hvis de benyttede – **RETNINGSLINJER** vedrørende lægekonsulenter som oversættere af læge- og speciallægeerklæringer, ikke blev fulgt?

Jeg skal her fremlægge et konkret bevis på, at Gladsaxe Kommunes lægekonsulent [REDACTED] ikke kan stilles til ansvar ved domstolene for som **"FIRMAETS MAND"**, at have vurderet og udtalt sig ved brug af **"sagsbehandlerens"** fremlagte usandfærdige oplysninger, og dette til trods for, at det i **"Redegørelsen"** fra Retten i Glostrup fremgår alt hvad han er skyldig i - vedrørende fratagelsen af min hjælp i 3½ år!

En anlagt erstatningssag mod Gladsaxe Kommune ved Østre Landsret tabte jeg, fordi lægekonsulenten indgår i sagen. Sagsbehandleren begrundede Gladsaxe Kommunes drastiske nedskæring af hjælp (75%) med, at jeg **"selv"** cyklede over længe stræk, og som lægekonsulent [REDACTED] vedgik på trods af, at han ved fra **"STATUSATTEST"** fra min egen læge, at det kan en person med mit handicap, ikke selv gøre.

Lægekonsulenten er ifølge Retten i Glostrup skyld i, at mit liv blev fysisk og psykisk ødelagt, fordi han ikke skulle stå til lægeligt ansvar for det han gjorde imod mig, og på tværs af de til sagen fremlagte lægeoplysninger!

Min sociale retssikkerhed er med brug af nogle RETNINGSLINJER, ulovligt blevet fjernet!

Gladsaxe Kommune sparede ved udnyttelsen og misbruget af lægekonsulentens udtalelser, og hans tilsidesættelse af – STATUSATTEST – fra min egen læge i alt 2.141.064,85 kroner på, at fjerne 75% af min berettigede hjælp, og derved gøre mig unødvendigt mere handicappet.

Vedlagt kopi af: Retten i Glostrup: Dom af 24. april 2007 – Sag nr. BS 05-89-461/2006
" " Retten i Glostrup: Redegørelse retsplejelovens § 218 a, stk. 3. – BS 05-89-461/2006
" " – Citat: af Redegørelse. RETNINGSLINJER for lægekonsulenter.
" " Østre Landsrets Dombog af 2. juli 2006: Erstatningssag mod Gladsaxe Kommune.
" " Gladsaxe Kommunes egen beregning af besparelsen på nedskæring af min hjælp.

Venlig hilsen

Benny Gerhard

Benny Gerhard

Benny Gerhard

"Retningslinjer" for lægekonsulenter tilsidesætter "LÆGELOVEN"!

Hvis "Redegørelsen" fra Retten i Glostrup i sagen mod lægekonsulent [REDACTED] Gladsaxe Kommune var gældende ved lov, var jeg ikke blevet "FRIHEDSBERØVET" i 3½ år, og havde haft et helt andet liv i dag!!!

CITAT: Retten i Glostrup: Udskrift af dombogen: Dom afsagt den 24. april 2007.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, [REDACTED] frifindes. Sagsøgeren, Benny Gerhard, betaler inden 14 dage i sagsomkostninger til sagsøgte 25.000 kroner.

Uddrag af: Redegørelse fra Retten i Glostrup af 24. maj 2007.

"Det er sagsøgtes skyld, at sagsøgers hjælp blev sat ned. Det havde været anderledes, hvis ikke sagsøgtes udtalelse havde været formuleret som den var, eller slet ikke havde foreligget".

- 1. Sagsøger modtog sagsøgtes erklæring af 11. maj 2000. Han fik den tilsendt fra kommunen.**
- 2. Sagsøgeren reagerede meget stærkt på sagsøgtes erklæring. Dette skyldtes, at den indeholdt mange ukorrekte oplysninger.**
- 3. Sagsøgte kunne ikke vurdere sagsøgers situation alene på baggrund af de skriftlige oplysninger.**
- 4. Det, at "det lægelige skøn (fra lægekonsulenten) stod ved magt" betød at sagsøgers bistand blev beskåret væsentligt.**
- 5. Dette medførte således et voldsomt indgreb i sagsøgers frihed.**
- 6. Som følge af erklæringen blev hjælpen skåret yderligere ned til ca. 40 timer ugentligt.**
- 7. Sagsøgte lagde vægt på sagsbehandlerens oplysninger, og syntes ikke, at lægens oplysninger hang sammen med disse.**
- 8. Sagsøgtes opfattelse er, at han skal bistå sagsbehandlerne i Gladsaxe Kommune.**
- 9. Det er ikke hans opfattelse, at hans job udelukkende skulle være at vurdere lægelige oplysninger.**
- 10. Han er bekendt med de lægeetiske regler.**
- 11. Han var opmærksom på, at sagsøgers læge skrev noget andet.**
 - Sagsøgte lagde mere vægt på sagsbehandlerens udtalelse end på sagsøgerens egen læges udtalelse.**
 - Sagsøgte mente ikke, at en speciallægeerklæring ville hjælpe til at afklare diskrepansen i sagen**

domstol.dk - Retten i Glostrup
www.domstol.dk

3. Sagsøgte kunne ikke vurdere sagsøgers situation alene på baggrund af de skriftlige oplysninger.
4. Det, at "det lægelige skøn (fra lægekonsulenten) stod ved magt" betød at sagsøgers bistand blev beskåret væsentligt.
5. Dette medførte således et voldsomt indgreb i sagsøgers frihed.

Redegørelse

i henhold til retsplejelovens § 218 a, stk. 3.

Der er i sagen [REDACTED]

Benny Gerhard
Mørkhøj Bygade 4
2860 Søborg
mod

[REDACTED]
c/o Gladsaxe Kommune
Arbejdsmarkedsafdelingen
Rådhus Alle 1, 2860 Søborg

under hovedforhandlingen afgivet følgende forklaringer:

Sagsøger, Benny Gerhard har forklaret, at han kom til skade ved en trafikulykke i 1983. Han flyttede efter nogle år i egen bolig i Gladsaxe Kommune. Fra juni 1988 modtog han døgnhjælp, som han havde frem til 1. januar 1992. Her nedskar kommunen hjælpen til 72 timer om ugen på grund af økonomiske nedskæringer i kommunen. Han fik dog senere sat hjælpen op til 168 timer om ugen - døgnhjælp - i en periode. Bistanden blev omkring 1996 fastsat til 128 timer om ugen. Dette indebar, at han ikke modtog hjælp i 6 timer i hvert døgn. Han valgte tidsrummet fra 18:00-24:00, uden hjælp, fordi han her kunne sidde og se fjernsyn og ikke skulle træne. Hvis han faldt, mens hans var alene, måtte han kravle hen ad gulvet og skubbe telefonen ned og ringe til Falck. Han kunne godt betjene en telefon, hvis tasterne var store nok. Han var ikke tilfreds med den bevilgede ordning. Han ville have foretrukket at have døgnhjælp, men kunne dog få det til at fungere med den bevilgede ordning. Frem til 2001 fik sagsøger således 128 timers hjælp om ugen, der i betydelig grad blev anvendt til hans træning. Sagsøger modtog sagsøgte erklæring af 11. maj 2000 i midten af maj 2000. Han fik den tilsendt fra kommunen. Han skrev først tilbage til sagsøgte den 12. oktober 2000. Dette hang sammen med, at han i den mellemliggende periode havde haft fat i flere instanser i kommunen for mundtligt at klage over erklæringen. Det var først efter, at disse henvendelser ikke viste sig at have effekt, at han skrev direkte til sagsøgte. Sagsøger reagerede meget stærkt på sagsøgte erklæring, da han modtog den. Dette skyldtes, at den indeholder mange ukorrekte oplysninger. Sagsøgte kunne ikke vurdere sagsøgers situation alene på baggrund af de skriftlige oplysninger. Sagsøger kunne ikke og har ikke efter ulykken kunne cykle frit rundt i området. Han kan betjene en cykel, når han bliver sat op på den og taget ned igen, men han mestrer ikke cykling

som en mobil person. Han skal have hjælp til at stoppe ved for eksempel lyskryds, og når han skal vende. Han kan ikke sætte foden ned på asfalten for at støtte. Dette er der slet ikke taget højde for i erklæringen. De andre oplysninger om sagsøgers mobilitet i erklæringen af 11. maj 2000 er i og for sig rigtige, men de er oversimplificerede. Han kan ikke gå lange strækninger med sin rollator, og han skal have sin hjælper med. Han kan for eksempel ikke gå hele vejen rundt i Lyngby Storcenter. Han kunne gå 50-100 meter, før han blev nødt til at skifte til sin kørestol. Han bliver nødt til at have en hjælper, når han skal på toilettet. Disse oplysninger om mobilitet fremgår ikke på nogen nuanceret måde af erklæringen. Det, at "det lægelige skøn stod ved magt" betød, at sagsøgers bistand blev beskåret væsentligt. Dette medførte således et voldsomt indgreb i sagsøgers frihed. Som følge af erklæringen blev hjælpen i øvrigt skåret yderligere ned til ca. 40 timer ugentligt. Han havde derfor ca. 6 timers hjælp om dagen fra omkring oktober 2000. De 6 timers hjælp om dagen blev stort set brugt, når han skulle sove. Sagsøger bemærkede, at han næsten ikke selv kan åbne sine hænder, og kan ikke ved egen hjælp vende sig i sengen. Da han mistede den væsentligste del af hjælpen betød det, at hans muligheder for fysisk træning blev frataget ham, og han blev vedholdende svagere. Om dagen måtte han sidde hele tiden i sin stol og se fjernsyn eller læse avis, da han ikke havde mulighed for at lave noget andet på grund af, at han ikke havde hjælp. Der var ingen mulighed for at cykle eller træne overhovedet. Dette medførte et vægttab på 13 kilos muskelmasse. Alle timerne med hjælp anvendtes om natten. Grunden til, at sagsøger ikke accepterede et nødkaldsanlæg var, at han ikke mente, at den hjælp, som han havde brug for om natten, kunne klares ved hjælp af nødkald. Et nødkald ville ikke fungere om natten. Sagsøger kan ikke vente i længere perioder på, at hjælpen ankommer, hvis han for eksempel skulle på toilettet. Det er ganske enkelt nødvendigt for ham at have en hjælper om natten.

Sagsøgte har aldrig undersøgt eller set sagsøger. På et tidspunkt, inden for 1 eller 2 år efter afgørelsen fra oktober 2000, blev hjælpen forhøjet til 55 timer om ugen. Han måtte selv betale for den restende hjælp, der var nødvendig. I december 2004 fik han døgnhjælpen tilbage. Han har stadig døgnhjælp. Det er sagsøgtes skyld, at sagsøgers hjælp blev sat ned. Det havde været anderledes, hvis ikke sagsøgtes udtalelse havde været formuleret som den var, eller slet ikke havde foreligget.

Det er korrekt, at sagsøger går meget op i cykling. Når han blev sat op på cyklen kunne han godt køre rundt i området. Han kunne køre en strækning på omkring 20 km. Sagsøgers problem med udtalelsen er, at der mangler oplysninger om, hvor meget hjælp, han har brug for til at stoppe, komme op på cyklen og få hjelmen og cykelskoene på m.m. Det er korrekt, at sagsøger har fået tilbudt træning i kommunalt regi. Han kunne dog ikke holde dette ud, fordi det foregik på institutioner som plejehjem og lignende. Han har dog forsøgt.

Sagsøgte, [REDACTED], har forklaret, at han er ansat som lægekonsulent i Gladsaxe Kommune. Det var han også, da han udarbejdede erklæringen af 11. maj 2000. Han er ansat på en overenskomst med Kommunernes Landsforening. Hans ansættelsesforhold i Gladsaxe Kommune betyder en arbejdstid på imellem 3 og 14 timer om ugen. Han har en ansættelseskontrakt. Han har i øjeblikket 14 timers ansættelse om ugen. Opsigelsesvilkårene følger funktionærloven. Selve arbejdet som lægekonsulent indebærer mundtlig eller skriftlig rådgivning af kommunens sagsbehandlere samt noget arbejde med at arrangere samarbejde mellem praktiserende læger i forskellige kommuner. Sagsøgte har ikke haft nogen kontakt med borgere igennem sin stilling som lægekonsulent. Sagsøgte foretager kun vurderinger på mundtligt eller skriftligt grundlag. Han kan få en henvendelse fra en sagsbehandler med mundtlige eller skriftlige spørgsmål til en konkret sag. Vurderingerne foretages på baggrund af de foreliggende oplysninger i sagen, som sagsøgte får fra sagsbehandleren. Sagsøgte kan rådgive sagsbehandleren om, hvad der bør foreligge af oplysninger i sagen, men han kan ikke selv indhente dokumenter eller lignende til den lægelige vurdering. Den rådgivning, som sagsøgte foretager, er ikke bindende for sagsbehandleren, men er udelukkende rådgivning.

Vedrørende den konkrete sag kan sagsøgte huske, at han havde et møde med sagsbehandler [REDACTED]. Det var sagsøgtens opgave at foretage et skriftligt skøn ud fra dokumenterne og de mundtlige oplysninger, han fik i sagen. Sagsøgte fik på mødet overdraget de dokumenter, som han skulle udfærdige sin erklæring ud fra. Han fik besked på, at hans skøn skulle dreje sig om en "§ 77-sag", der skulle vurderes. Det drejede sig om at vurdere vedkommendes funktionsniveau, så man kunne skønne, om der var grundlag for at tildele hjælp efter § 77 i serviceloven. Sagsøgte kendte på dette tidspunkt ikke til § 77, og fik først under mødet beskrevet, hvad den drejede sig om. Han kiggede under sagen i en vejledning, eller fik en mundtlig vejledning af [REDACTED]. Han fik at vide, at han skulle vurdere, om funktionsniveauet og overvågningsbehovet svarede til en respiratorpatients. Sagsøgte har vurderet de foreliggende sagsakter fra en sagsbehandler, hvor sagsbehandleren bl.a. havde været i sagsøgtens hjem for at vurdere mobilitet o.l. i april 2000. Udover [REDACTED] beskrivelse af funktionsniveauet havde han statusattesten fra sagsøgers egen læge af 19. april 2000. Han har ikke inddraget andre oplysninger end de, der forelå i sagen vedrørende sagsøgers funktionsniveau og overvågningsbehov. Sagsøgte har ikke vurderet, om § 77 fandt anvendelse, men har kun vurderet de foreliggende oplysninger. Når der står i erklæringen, at det er i forbindelse med vurdering af § 77, menes der, at udtalelsen er afgivet til brug for kommunens vurdering af spørgsmålet, og det er ikke sagsøgte selv, der skulle vurdere dette forhold. Sagsøgte havde ikke nærmere kendskab til, at sagsøger skulle have hjælp til at komme op på cyklen og hjælp til at dreje og lignende. I oplysningerne om sagsøger stod der bl.a., at sagsøger var i stand til at køre ad et stisystem til Farum. Sagsøgte prøvede blot at vurdere essensen af de oplysninger, som der forelå for ham. Diskrepansen mellem oplysningerne var, at sagsøgers egen læge mente, at der var

behov for overvågning konstant. Denne vurdering beroede på et skøn, ligesom sagsøgte egen udtalelse gjorde. Når man skulle sidestille overvågningsbehovet med en respirationspatients menes der, at der skulle være 24-timers overvågning. En sådan patient ville umuligt kunne være alene i 6 timer, og derfor fandt sagsøgte ikke, at man kunne sidestille sagsøger med en sådan. Det var derfor han skrev, at han måtte antage, at sagsøger ikke faldt ind under den ansøgte ordning. Sagsøgte lagde vægt på sagsbehandlerens oplysninger, og syntes ikke, at lægens oplysninger hang sammen med disse. Sagsøgte mente ikke, at det var nødvendigt at indhente yderligere lægelige oplysninger, f. eks. en speciallægeerklæring, men han overvejede dette. Han fravalgte det imidlertid, fordi en sådan ville give et øjebliksbillede, og ikke ville kunne give et korrekt billede af funktionsniveauet og patientens mobilitet i hjemmet eller uden for dette i det daglige. Han afleverede sin færdige erklæring til sagsbehandler [redacted]. Herefter havde han ikke kontakt med [redacted] i forbindelse med denne sag, før han modtog et brev fra sagsøger. Efter sagsøgte havde afgivet sin erklæring, var hans involvering i sagen i princippet slut. Sagsøgte kan godt huske sagsøgers brev. Han husker ikke, hvordan man reagerede på brevet, men det endte med, at han sendte brevet til sagsbehandleren, da han følte, at brevet var til "sagen" og ikke til ham selv personligt. På et tidspunkt blev sagsøgte bedt om at revurdere sin erklæring, og han fandt ikke, at der forelå nye oplysninger, der gjorde, at han kunne vurdere sagen anderledes, end han havde gjort første gang.

Sagsøgte har ca. 500 sager om året. Han ved ikke, hvor lang tid han præcist brugte på sagsøgers sag, men han bruger omkring 1 time i gennemsnit på hver sag. Sagsøgte opfattelse er, at han skal bistå sagsbehandlerne i Gladsaxe Kommune. Det er ikke hans opfattelse, at hans job udelukkende skulle være at vurdere lægelige oplysninger. Han er bekendt med de lægeetiske regler. Når sagsøgte skriver, at sagsøger ikke er omfattet af den ansøgte ordning, servicelovens § 77, er det ikke en nægtelse af hjælp ifølge § 77, men blot udtryk for, at han ud fra de foreliggende oplysninger af lægelig karakter vurderer, at sagsøger ikke hører ind under målgruppen, som sagsøgte havde fået denne beskrevet. Han var opmærksom på, at sagsøgers læge skrev noget andet. Sagsøgte vidste ikke, hvorfor sagsøger var alene 6 timer om dagen. Det havde ikke ændret sagsøgte vurdering, hvis han havde fået oplyst, at sagsøger kun var alene, fordi han ikke kunne få bevilget mere hjælp. Sagsøgte lagde mere vægt på sagsbehandlerens udtalelse end på sagsøgers egen læges udtalelse, fordi sagsbehandlerens udtalelse var udført efter et hjemmebesøg hos sagsøger, og fordi sagsøgers egen læge udtalte, at han ikke havde meget kontakt med sagsøger. Sagsøgte mente ikke, at en speciallægeerklæring ville hjælpe til at afklare diskrepansen i sagen.

Retten i Glostrup, den 24. maj 2007.

René T. Olsen
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes
RETTE*N* i Glostrup

den 16. maj 2007
Anne Pedersen
Kontorfødmægtig

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 24. april 2007 i sag nr. [REDACTED]

Benny Gerhard
Mørkhøj Bygade 4
2860 Søborg
mod
[REDACTED]
c/o Gladsaxe Kommune
Arbejdsmarkedsafdelingen
Rådhus Alle 1, 2860 Søborg

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag drejer sig om, hvorvidt sagsøgeren, Benny Gerhard, har krav på tortgodtgørelse af sagsøgte, lægekonsulent [REDACTED] der i forbindelse med sagsøgerens ansøgning om en hjælperordning efter servicelovens § 77 har afgivet en erklæring af 11. maj 2000 til Gladsaxe Kommune, som behandlede ansøgningen.

Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren 250.000 kr. i tortgodtgørelse eller et mindre beløb efter rettens skøn med tillæg af procesrente fra sagens anlæg den 28. september 2006.

Sagsøgte har heroverfor principalt nedlagt påstand om afvisning, subsidiært om frifindelse. For så vidt angår afvisningspåstanden er det navnligt gjort gældende, at sagsøgte ikke er rette sagsøgte, idet kravet efter sin karakter ikke kan rettes imod sagsøgte personligt, men burde være gjort gældende imod Gladsaxe Kommune.

Overfor sagsøgtes påstand om afvisning har sagsøgeren nedlagt påstand om, at sagen fremmes til afgørelse ved retten.

Dommen er udfærdiget uden fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Oplysningerne i sagen i hovedtræk

Sagsøgeren, der er født i 1945, kom i 1983 under et cykelløb ud for en ulykke, der medførte, at han blev erklæret 100 % invalid med lammelser i arme og ben. Fra den 1. juni 1988 modtog sagsøgeren døgnhjælp med 168 timer pr. uge. Hjælpen blev ydet med hjemmel i den dagældende bistandslovs § 48, stk. 4, der svarer til den tidligere affattede servicelovs § 77. Med virk-

ning fra den 1. januar 1992 blev hjælpen reduceret til 72 timer pr. uge, og hjemmelen for tildeling af hjælpen blev ændret til den dagældende bistandslovs § 56, som svarer til den tidligere affattede servicelovs § 76. I forbindelse med faldulykker og efter operationer i ryg og hænder blev sagsøgerens hjælp i perioder forhøjet til døgnhjælp. I august 1996 blev sagsøgerens bi-stand efter servicelovens § 76 generelt forhøjet til 128 timer pr. uge.

Ved en skrivelse modtaget i Gladsaxe kommune den 15. januar 1999 søgte sagsøgeren kommunen om økonomisk hjælp til en rejse til Lanzarote i april 1999, men fik ved en skrivelse af 15. februar 1999 afslag på det ansøgte, idet kommunen som begrundelse for afslaget henviste til, at hjælp efter servicelovens § 76 ikke kunne medtages til udlandet.

Sagsøgeren påklagede afgørelsen til Det Sociale Nævn, der i afgørelse med-delt sagsøgeren ved skrivelse af 30. juni 1999 hjemviste sagen til fornyet be-handling i kommunen med henblik på, at kommunen foretog en konkret vur-dering af, om sagsøger var berettiget til hjælp efter servicelovens § 77.

Til brug for kommunens behandling af dette spørgsmål, indhentede kommu-nen en lægeerklæring af 19. april 2000 fra sagsøgerens egen læge, [redacted] hvori det hedder:

"...

1. Statusbedømmelse på grundlag af patientjournal m.v.

...

Benny Gerhard pådrog sig en stor skade ved ulykken i 1983. Di-agnosen er tetraplegia spastica, og prognosen er værre end virke-ligheden, idet det var forventeligt, at Benny Gerhard ville have været næsten hjælpeløs og uden udsigt til bedring.

Heldigvis er det ikke gået helt så galt, hvilket bl.a. skyldes Ben-ny Gerhards stædige og vedholdende træning, men han har store problemer med kontrakturer i hænderne. Det medfører en dårlig gribefunktion, så han kan ikke klare sin personlige hygiejne. Om natten bliver hænderne fikseret i skinner for at bedre bevægelig-heden, men det medfører total hjælpeløshed.

Han er derfor konstant afhængig af et andet menneske og navn-lig om natten. Han har fundet ud af, at han godt kan klare sig alene nogle timer (fra kl. 18.00 - 24.00). Det er imponerende hvad Benny Gerhard har opnået, så jeg kan ikke afvise, at det måtte blive endnu bedre, men der er jo gået mange år, og Benny Gerhard har hele tiden været meget ihærdig, så jeg tror, at den nuværende tilstand er blivende, dvs. at der er behov for overvåg-ning konstant fraset 6 aftentimer og hjælp til al personlig pleje

m.m.

..."

Kommunen har tillige indhentet en erklæring fra sagsøgte, der er speciallægekonsulent i almen medicin for Gladsaxe Kommune. Sagsøgte har til specialgruppen for handicappede i kommunen ved [redacted] afgivet erklæring af 11. maj 2000, hvori det hedder:

"Vedr.: Ove Benny Gerhard, [redacted]"

Lægelige sagsakter d.d. gennemgået i forbindelse med vurdering af berettigelse af hjælpeordning i henhold til servicelovens § 77. Særligt ønskes vurderet, om der er et lægefagligt pleje-/overvågningsbehov. Der foreligger til sagens belysning:

1. Statusattest ved egen læge af 19.4.2000

Klienten er en 55 årig mand, der efter en færdselsulykke i 1983 er delvis lammet, diagnosen er tetraplegia spastica (delvis spastisk lammelse af alle 4 ekstremiteter). Klienten modtager højeste førtidspension samt plejetillæg.

I den nyindhentede statusbedømmelse beskrives at klienten har dårlig gribefunktion på grund af sammentrækning af senerne i hænderne og manglende mulighed for at klare sin personlige hygiejne. Klienten behandles med skinnefiksation om natten for at bedre kontakturdannelsen og egen læge advokerer for, at der er behov for overvågning konstant fra hjælpeperson undtagen i en 6 timers periode om aftenen.

Sagsbehandler i specialgruppen for handicappede har i journalføringen beskrevet at klienten har stor interesse for cykling på normal cykel, som han mestrer at køre på over lange stræk. Klienten beskrives herudover mobil med rollator for transport indendørs og udendørs. Klienten anvender dog manuel kørestol, specielt når han skal færdes på ukendte steder. Sagsbehandler beskriver at klienten har behov for hjælp til at tørre sig efter afføring.

Det er lægekonsulentens vurdering at der er en klar diskrepans i vurderingen som beskrevet af egen læge og i den vurdering der er foretaget af sagsbehandler i specialgruppen for handicappede. Såfremt det (af sagsbehandler) beskrevne funktionsniveau er korrekt, må det antages at klienten ikke er berettiget til den søgte hjælpeordning.

Det er lægekonsulentens vurdering at klienten yderligere kan kompenseres med et nødkald, som han dog ikke selv har ønsket.

Umiddelbart skønnes det ikke relevant at indhente yderligere lægelige oplysninger. Egen læge oplyser kun sjældent at have set klienten i konsultationen og klienten har ikke yderligere lægelige kontakter idet han har frasagt sig Rigshospitalets afd. for spastiske lammelsers medvirken fremover.

Det er således lægekonsulent i almen medicins vurdering at klientens helbredstilstand efter det beskrevne er af en sådan art, han ikke falder ind under den ansøgte ordning."

I en erklæring af 16. maj 2000 fra [REDACTED], Amternes Specialkonsulentordning for Bevægelseshandicap, oplyses det blandt andet om sagsøgeren, at "han ikke er interesseret i nødkald, da han ikke føler, at han er i fare, når han er alene". Det er endvidere anført, at der ikke var grundlag for at ændre den hidtidige bevillingsparagraf, idet sagsøgerens behov for overvågning ikke havde et omfang, der kunne sidestilles med respiratorisk overvågning, idet han var i stand til at være alene flere timer ad gangen. Det bemærkedes, at sagsøgeren havde oplyst, at han var tilfreds med den ordning, han havde haft gennem flere år og fortsat ønskede.

Den 17. august 2000 foretog kommunen efter det foreliggende ved et hjemmebesøg en vurdering af sagsøgerens funktioner på en række områder af betydning for hans dagligdag.

Gladsaxe Kommune traf afgørelse i sagen, der blev meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 5. oktober 2000. Sagsøgeren blev meddelt afslag på hjælp efter servicelovens § 77. I afgørelsen anføres:

"...

Social- og Sundhedsforvaltningen skal herved meddele Dem afslag på hjælp efter servicelovens § 77.

I sagsbehandlingen har Amternes Specialkonsulentordning for Bevægelseshandicappede, egen læge samt Gladsaxe kommunes lægekonsulent været inddraget.

...

Det er den samlede vurdering

- At De ikke har et "massivt behov for pleje, overvågning eller ledsagelse", da De for nuværende er alene 6 af Deres vågne timer i døgnnet, selv kan cykle i lokalområdet samt er mobil over kortere strækninger med rollator, og at De anses for at være berettiget til ledsagerordning efter servicelovens § 78.
- At Deres behov for personlig hjælp, omsorg og pleje kan dækkes efter reglerne i servicelovens § 76
- At De ikke har, eller ønsker at få et aktivitetsniveau, der gør det

- nødvendigt "at yde særlig intensiv støtte"
- At De vil kunne administrere ordningen.

..."

Sagsøgeren rettede i skrivelse af 12. oktober 2000 henvendelse til sagsøgte og gjorde blandt andet opmærksom på, at det i erklæringen af 11. maj 2000 beskrevne funktionsniveau ikke var korrekt.

Ved skrivelse af 13. oktober 2000 meddelte Gladsaxe kommune sagsøgeren, at hans hjælp var sat ned til 39,35 timer pr. uge. Det hedder herom:

"Med baggrund i hjemmebesøget foretaget den 17.8.2000 hvor der blev lavet en ny funktionsvurdering af de ydelser der er tildelt dig, skal jeg hermed meddele dig at der er sket en væsentlig reduktion i tildelingen af timer fremover.

..."

Ved skrivelse af 18. oktober 2000 til Gladsaxe Kommune klagede sagsøgeren over sagsøgtes erklæring af 11. maj 2000. I sagen er det også nævnt, at sagsøgeren samme dato klagede over kommunens afslag på hjælp efter servicelovens § 77.

I en skrivelse af 1. november 2000 til sagsøgte klagede sagsøgeren på ny over sagsøgtes erklæring af 11. maj 2000.

Ved skrivelse af 9. november 2000 meddelte Gladsaxe Kommune sagsøgeren, at man havde forelagt hans oplysninger i skrivelserne af 12. oktober og 1. november 2000 og nye lægelige oplysninger for sagsøgte, der imidlertid ikke fandt anledning til at ændre det hidtidige lægeskøn.

Gladsaxe Kommune fastholdt i skrivelse af 21. november 2000 sin afgørelse om bistand efter servicelovens § 77. Sagen blev herefter behandlet ved Det Sociale Nævn, der den 31. maj 2001 stadfæstede kommunens afgørelse. Det anføres i nævnets afgørelse:

"...

Nævnet fandt det godtgjort, at Deres behov for personlig hjælp, omsorg og pleje kan dækkes efter reglerne i lov om social service § 76, hvor De aktuelt modtager 39,35 timer ugentligt. Herudover er De bevilget ledsageordning i henhold til lov om social service § 78 med 15 timer månedligt og kommunen har tilbudt Dem nødkaldeanlæg.

Nævnet lagde herved vægt på det oplyste om Deres funktionsni-

veau, herunder at De er i stand til at være alene 6 af døgnets vågne timer.

..."

Det fremgår af nævnets afgørelsesgrundlag, at Det Sociale Nævn udover de oplysninger, der allerede forelå ved Gladsaxe Kommunes afgørelse, inddrog sagsøgerens standpunkter og en række oplysninger fra sagsøgeren om hans aktivitets- og funktionsniveau. Det fremgår endvidere, at sagsøgerens sag har været forelagt Det Sociale Nævns lægekonsulent.

Sagsøgeren anlagde i 2002 sag mod Det Sociale Nævn med påstand om, at Det Sociale Nævn, Statsamtet København, blev tilpligtet at anerkende principalt, at han fra den 1. august 2001 var berettiget til en hjælpeordning efter servicelovens § 77, subsidiært at han fra samme dato var berettiget til at få 128 timers hjælp pr. uge efter servicelovens § 76 samt 15 timers hjælp pr. måned efter servicelovens § 78.

Det Sociale Nævn nedlagde påstand om frifindelse over for den principale påstand. Over for den subsidiære påstand påstod nævnet afvisning, subsidiært frifindelse og mest subsidiært hjemvisning til fornyet behandling i Det Sociale Nævn.

Østre Landsret afsagde dom i sagen den 22. april 2004. Det Sociale Nævn blev frifundet for sagsøgers principale påstand og i øvrigt blev sagen afvist. Det hedder i landsrettens begrundelse:

"Landsretten udtaler:

Det fremgår af erklæring af 11. maj 2000 fra kommunens lægekonsulent, [redacted] at han lagde oplysningerne om sagsøgerens funktionsevne fra sagsbehandleren i specialgruppen for handicappede til grund for sin vurdering, uanset at han var opmærksom på, at der var en klar uoverenstemmelse mellem sagsbehandlerens oplysninger om sagsøgerens funktionsevne og oplysningerne herom fra sagsøgers egen læge. Af afgørelsesgrundlaget for Det Sociale Nævns afgørelser af 31. maj 2001 og 27. november 2002 fremgår, at nævnet udover oplysningerne i [redacted] erklæring havde en række andre lægelige oplysninger om sagsøgerens handicap og funktionsevne, herunder sagsøgerens og dennes læges oplysninger om disse forhold. Det fremgår endvidere, at sagsøgerens sag forud for afgørelsen den 31. maj 2001 blev forelagt for nævnets lægekonsulent, og at der deltog rådgivende lægekonsulent ved nævnets afgørelse af 27. november 2002. På denne baggrund finder landsretten ikke, at nævnet har tilsidesat sin undersøgelsespligt eller i øvrigt har begået sagsbehandlingsfejl i forbindelse med de truffne afgørelser.

Efter det oplyste om sagsøgerens handicap og funktionsniveau, herunder at sagsøgeren ikke føler sig bange, når han er alene og ikke har behov for overvågning, at sagsøgeren tidligere har modtaget døgnhjælp og hjælp med 128 timer om ugen efter servicelovens § 76, og at sagsøgeren var tilfreds med tildelingen på 128 timer om ugen, finder landsretten ikke, at der er et sikkert grundlag for at tilsidesætte det af Det Sociale Nævn udøvede skøn, hvorefter sagsøger ikke findes berettiget til hjælp efter servicelovens § 77, idet hans behov kan dækkes efter reglerne i servicelovens § 76 og § 78. Det Sociale Nævn vil derfor være at frifinde for sagsøgerens principale påstand.

..."

Under nærværende sag er det oplyst, at sagsøgeren i december 2004 fik bevilget hjælpeordning efter servicelovens § 77, og i dag har sagsøgeren døgnhjælp.

Sagsøgeren anlagde den 2. februar 2005 sag ved Retten i Gladsaxe mod Gladsaxe Kommune. Sagen blev i medfør af retsplejelovens § 226, stk. 1, nr. 1 og 4, henvist til Østre Landsret. Sagsøgeren har under sagen nedlagt påstand om, at sagsøgte tilpligtes at anerkende, at sagsøgeren fra 1. august 2001 har været berettiget til 128 timers hjælp pr. uge efter servicelovens § 76. Endvidere har sagsøgeren principalt nedlagt påstand om, at sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren den økonomiske værdi af forskellen mellem 128 timers hjælp efter servicelovens § 76 og det faktiske antal timers hjælp, som sagsøgte har ydet sagsøgeren i perioden fra den 1. august 2001 til og med den 15. december 2004 med tillæg af procesrente fra sagens anlæg. Subsidiært har sagsøgeren påstået, at sagsøgte afgørelse af 13. oktober 2000 om at nedsætte sagsøgerens hjælp fra 128 timer pr. uge til 39,35 timer pr. uge efter servicelovens § 76 er ugyldig.

Sagsøgte har i den omtalte sag nedlagt påstand om afvisning, subsidiært frifindelse og mere subsidiært hjemvisning til fornyet behandling hos sagsøgte. Over for de subsidiære påstande er nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært hjemvisning til behandling hos sagsøgte.

Østre Landsret har afsagt dom den 2. juni 2006, hvorefter Gladsaxe Kommune blev frifundet. Dommen er efter det oplyste anket til Højesteret.

Forklaringer

Parterne har afgivet forklaringer.

Procedure

Parterne har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med deres påstandsdokumenter.

Sagsøgeren har i sit påstandsdokument anført følgende:

"Sagens baggrund:

Sagsøgeren modtager højeste førtidspension samt plejetillæg efter lov om social pension § 14, stk. 1 og § 16, stk. 2. Dette som følge af, at han efter en trafikulykke i 1983 blev erklæret 100% invalid. Han er blevet inkomplet tetraplegiker, dvs. en person som er lammet i både ben og arme.

Sagen drejer sig om sagsøgerens krav på godtgørelse for den krænkelse, han har været udsat for som følge af sagsøgtes tilsidesættelse af retningslinierne for lægekonsulenters rolle i sociale sager i forbindelse med sagsøgtes udarbejdelse af lægekonsulenterklæring af 11. maj 2000, jf. bilag 2, under Gladsaxe Kommunes behandling af sagsøgerens ansøgning om en hjælpeordning i henhold til Servicelovens § 77, og de fysiske gener dette har medført for sagsøgeren.

Sagsøgte udtalte følgende i erklæringen af 11. maj 2000, jf. bilag 2: "Det er lægekonsulentens vurdering at der er en klar diskrepans i vurderingen som beskrevet af egen læge og i den vurdering der er foretaget af sagsbehandler i specialgruppen for handicappede. Såfremt det (af sagsbehandler) beskrevne funktionsniveau er korrekt, må det antages at klienten ikke er berettiget til den søgte hjælpeordning.....Det er således lægekonsulent i almen medicins vurdering at klients helbredstilstand efter det beskrevne er af en sådan art, at han ikke falder ind under den ansøgte ordning." (min understregning)

HOVEDANBRINGENDER:

Til støtte for den af sagsøgeren nedlagte påstand og vedrørende betydningen af sager anlagt af sagsøgeren mod Gladsaxe Kommune og Det Sociale Nævn og dermed sagsøgtes afvisningspåstand gøres det gældende:

- at nærværende sag omhandler sagsøgtes manglende overholdelse af de gældende retsregler for lægekonsulenters medvirken i sociale sager, dvs. sagsøgtes personlige ansvar for handlinger i strid med de lægeetiske regler,
- at det forhold, at lægekonsulentudtalelse af 11. maj 2000 er indgået som bilag i sagerne anlagt mod Gladsaxe Kommune eller Det Sociale Nævn, og at sagsøgeren i de pågældende sager også har gjort gældende, at udtalelsen var behæftet med fejl og mangler, men at landsretten - ud fra en helhedsvurdering - ikke har tilsidesat myndighedernes afslag på hjælpeordning efter servicelovens § 77, ikke kan føre til, at der allerede er taget stilling til sagsøgtes ansvar for tilsidesættelse af reg-

lerne om lægers medvirken i sociale sager,

- at sagsøgte i sit virke som læge, herunder også når han optræder i birollen som lægekonsulent og i den stilling udtaler sig til offentlige myndigheder, er personligt ansvarlig for, at han overholder gældende regler og retningslinier for sit virke, herunder lægeetiske regler som aftalt mellem Den almindelige Danske Lægeforening og myndighederne,
- at sagsøgte derfor selv må stå til ansvar for den retsstridige tilsidesættelse af disse regler og er ansvarlig for den skade, som dette har påført sagsøgeren, dvs. at læge [REDACTED] er rette sagsøgte uanset hans ansættelsesforhold i Gladsaxe Kommune.
- at sagsøgeren har en personlig og retlig interesse i at holde sagsøgte ansvarlig for indholdet af lægekonsulenterklæring af 11. maj 2000, dvs. har søgsmålskompetence i forhold til sagsøgte.

Vedrørende lovgrundlaget for sagsøgtes virke som lægekonsulent skal det bemærkes,

- at det fremgår såvel af skrivelse af 28. januar 1998 om orientering om lægers opgaver i pensionssager, og af vejledning nr. 66 af 10. marts 1998 om social pension pkt. 119, og af fælleserklæring af november 1998, at en lægekonsulent kan bistå myndigheden med at forstå indholdet af de lægelige oplysninger i sagen og alene skal bidrage med at udlægge/tolke udtalelser fra praktiserende læger eller speciallæger,
- at det i vejledning nr. 66 er fastslået, at "Lægekonsulenten træffer ikke afgørelse i en sag. Det gør alene pensionsmyndigheden. Dette har bla. sammenhæng med, at de helbredsmæssige forhold som udgangspunkt forudsættes at være delelementer i den samlede bedømmelse af en persons erhvervsevne."
- at det fremgår af skrivelse af 21. marts 2003 med orientering om lægers rolle i sager om førtidspension, at: "Lægekonsulenten må ikke træffe afgørelse om førtidspension og må ikke udtale sig om hvorvidt borgeren samlet set opfylder betingelserne for førtidspension eller andre sociale ydelser",
- at det endvidere fremgår, at "hvis oplysningerne ikke er tilstrækkelige har lægekonsulenten til opgave at pege på hvilke helbredsoplysninger der mangler", hvorved det således er tydeligt,
- at formålet med disse retningslinier er at fremskaffe et korrekt og et fyldestgørende oplysningsgrundlag for kommunens afgørelse af, hvorvidt en borger henhører under en bestemt persongruppe som beskrevet i lovgivningen, idet denne vurdering ikke er lægelig men en juridisk

vurdering således, at lægen i sit virke er bundet til at udtale sig om lægelige spørgsmål, og

at lægekonsulenten også fortsat er bundet af lægeløftet.

Vedrørende den krænkelse, som sagsøgeren er blevet påført som følge af sagsøgtes udtalelse af 11. maj 2000, gøres det gældende,

at sagsøgte - som erfaren lægekonsulent - kendte reglerne for lægekonsulenters rolle i sociale sager, og at sagsøgte - til brug for udarbejdelse af sin udtalelse - havde journaloplysninger i form af en statusattest fra sagsøgerens egen læge (bilag 3), som sit eneste arbejdsredskab,

at sagsøgte ved sin udtalelse om, at "Såfremt det (af sagsbehandler) beskrevne funktionsniveau er korrekt, må det antages at klienten ikke er berettiget til den søgte hjælpeordning." ikke opfyldte pligten til at sørge for at opfordre til indhentelse af yderligere lægelige oplysninger om blandt andet funktionsniveauet, hvilket er i åbenbar strid med retningslinierne, tilmed til trods for, at der var en klar diskrepans i oplysningerne om sagsøgerens funktionsniveau i journalen, i erklæringen fra egen læge og oplysning herom fra sagsøgeren selv, men at lægekonsulenten tilsidesatte oplysninger fra egen læge til fordel for modstridende oplysninger fra sagsbehandleren, hvorved sagsøgeren ikke fik den ansøgte hjælp,

at sagsøgte tilsidesatte reglerne om begrænsning i lægekonsulenternes kompetence i sager om ansøgning om sociale ydelser ved uretmæssigt at udtale sig om, hvorvidt sagsøgeren opfyldte betingelserne for en hjælpeordning efter servicelovens § 77, hvorved han handlede retsstridigt,

at sagsøgerens egen læge [redacted] (bilag 11) udtalte, at ".....min kollega, lægekonsulent dr. [redacted] vurderer på materialet - og til ugunst for B.G. Således foranlediget, vil jeg gerne støtte klagen, idet jeg mener, at hverken jeg - men bestemt heller ikke - en lægekonsulent skal give sig af med at vurdere. Jeg skal beskrive min patients symptomer og situation, lægeligt set. Lægekonsulenten skal oversætte evt. uforståelige medicinske termer - og kun det. Hvis Benny Gerhards bistand er mindsket på baggrund af lægekonsulentens vurdering, mener jeg, at der er sket ham uret.".

Med baggrund heri gøres det gældende,

at sagsøgte - med viden om, at sagsøgeren, der er erklæret 100% invalid med diagnosen inkomplet tetraplegi - ikke har henholdt sig til faktuelle lægeoplysninger, hvilket var sagsøgtes eneste opgave,

- at sagsøgte - som erfaren læge og lægekonsulent - kendte til den risiko for fysisk forværring, som en inkomplet tetraplegiker med manglende håndfunktion - blev udsat for ved manglende mulighed for at blive holdt fysisk i gang,
- at sagsøgtes retsstridige tilsidesættelse af de for lægekonsulenter gældende og meget klare regler og den dermed forbundne overskridelse af kompetence har medført en særdeles grov krænkelse af sagsøgeren,
- at dette har fået ganske alvorlige følger for sagsøgeren, idet sagsøgtes udtalelse har haft afgørende betydning for kommunens behandling af sagsøgerens sag om en hjælpeordning i medfør af servicelovens § 77,
- at dette ydermere har ført til en faktisk krænkelse af sagsøgeren som handicappet, derved at det ikke har været muligt for sagsøgeren at få og have den alt afgørende og absolut nødvendige hjælp i sin hverdag, førend han i 2004 blev tilkendt hjælp efter servicelovens § 77,
- at den juridiske krænkelse af sagsøgerens retssikkerhed dermed også har medført en fysisk krænkelse af hans person derved, at han helbredsmæssigt er blevet i meget dårligere tilstand, idet der er sket en væsentlig forværring af sagsøgerens fysiske tilstand, idet han som følge af manglende hjælp i 3 år ikke længere kan cykle.
- at sagsøgte - som ansvarlig for denne krænkelse - har pligt til at betale sagsøgeren en godtgørelse, jfr. erstatningsansvarslovens § 26, som passende kan fastsættes til kr. 250.000 eller et mindre beløb efter retens skøn."

Sagsøgte har heroverfor i sit påstandsdokument gjort gældende:

"...

Afvisningspåstanden

Til støtte for [redacted] principale påstand om afvisning gøres det i første række gældende, at [redacted] ikke er rette sagsøgte, og at sagen derfor bør afvises.

Det gøres således gældende, at det rejste krav efter sin karakter ikke kan rettes mod [redacted] personligt, men burde være gjort gældende mod hans ar-bejdsgiver.

Dette støttes på, at den omhandlede udtalelse er udarbejdet som led i [redacted] ansættelse hos Gladsaxe Kommune, og at det derfor er kommunen - og ikke [redacted] personligt - der bærer ansvaret for eventuelle fejl eller mangler ved udtalelsen (bilag 2), jf. herved DL 3-19-2.

Ved bedømmelsen af afvisningspåstanden må det således lægges til grund,

- at [REDACTED] var og er ansat som lægekonsulent ved Gladsaxe Kom-mune,
- at [REDACTED] har afgivet den omhandlede udtalelse som et sædvanligt led i dette ansættelsesforhold,
- at Benny Gerhard og [REDACTED] på intet tidspunkt har haft et læge/patientforhold, og
- at sagen derfor ikke angår et lægeligt ansvar i lægelovens forstand, men et almindeligt myndighedsansvar.

Der er ikke i dansk ret grundlag for, at en forurettet eller en skadelidt kan gøre et personligt ansvar gældende over for en arbejdstager for eventuelle fejl begået som led i udførelsen af dennes ansættelsesforhold, og Benny Gerhard mangler derfor søgsmålskompetence over for [REDACTED]

Til støtte for afvisningspåstanden gøres det i anden række gældende, at Benny Gerhard savner retlig interesse i at få påkendt den nedlagte påstand om tortgodtgørelse, der støtter sig på et synspunkt om, at der blev begået fejl i forbindelse med udarbejdelsen af en konsulentudtalelse, som indgik i grundlaget for behandlingen af Benny Gerhards ansøgning om en hjælpeordning efter servicelovens § 77.

Da det allerede af Østre Landsret er afgjort, at resultatet af kommunens og Det Sociale Nævns behandling af Benny Gerhards § 77-sag ikke var behæftet med retlige mangler, der giver Benny Gerhard krav på en anden retsstilling, må det betragtes som en omgåelse af Østre Landsrets endelige dom, når Benny Gerhard på ny søger at anfægte grundlaget for disse administrative afgørelser, som domstolene ikke har fundet grundlag for at tilsidesætte.

Endelig gøres det til støtte for afvisningspåstanden i tredje række gældende, at sagsanlægget reelt angår et disciplinært tema, som det alene er Gladsaxe Kommune som ansættelsesmyndighed i forhold til [REDACTED] - og ikke borgere i kommunen eller andre - der er påtaleberettiget i forhold til, og som hverken [REDACTED] eller kommunen skal tåle gøres til genstand for en retssag mellem andre end netop disse parter.

Da Benny Gerhard således hverken materielt eller processuelt kan påvise den fornødne retlige interesse i at få taget sin påstand under påkendelse, bør sagen afvises, alternativt bør [REDACTED] af de samme grunde frifindes uden realitetspåkendelse af Benny Gerhards påstand.

Frifindelsespåstanden

Til støtte for [redacted] subsidiaere påstand om frifindelse gøres det i første række gældende, at [redacted] ikke har overskredet sin kompetence i forbindelse med udfærdigelsen af udtalelsen (bilag 2), og at der derfor ikke er grundlag for at fastslå, at udtalelsen er behæftet med fejl.

Dette støttes navnlig på,

- at [redacted] ikke har anvist, hvorledes sagen burde afgøres,
- at [redacted] alene har udtalt, at hvis det af sagsbehandleren beskrevne funktionsniveau var rigtigt, kunne Benny Gerhard ikke antages at være berettiget til den ansøgte ordning, og at Benny Gerhards helbredstilstand ikke var af en sådan art, at han faldt ind under den ansøgte ordning,
- at [redacted] dermed relevant har vejledt kommunen om, hvorvidt Benny Gerhard efter en medicinsk vurdering var omfattet af den personkreds, som servicelovens § 77 tager sigte på,
- at [redacted] i overensstemmelse med de faktiske forhold konstaterede, at der var diskrepans mellem vurderingen beskrevet af egen læge og vurderingen foretaget af kommunens sagsbehandler,
- at [redacted] samtidig forholdt sig til, hvorvidt der var grundlag for at søge denne diskrepans nærmere afklaret ved at indhente yderligere oplysninger, men
- at [redacted] nåede frem til, at egen læge ikke kunne antages at kunne bidrage yderligere, da han kun sjældent havde set Benny Gerhard, og at det samme gjaldt Rigshospitalet, som Benny Gerhard var holdt op med at konsultere.

Der er således ikke påvist et grundlag for at rejse kritik af [redacted] håndtering af sagen.

Til støtte for frifindelsespåstanden gøres det i anden række gældende, at selv hvis retten måtte fastslå, at [redacted] ikke handlede korrekt i forbindelse med den omhandlede udtalelse, har dette ikke været udslagsgivende for Gladsaxe Kommunes afslag på sagsøgers ansøgning om tildeling af en hjælpeordning efter servicelovens § 77 eller Det Sociale Nævns og Østre Landsrets stadfæstelse heraf.

Dette støttes på,

- at det af kommunens afslag fremgår, at kommunen ud over [redacted] har haft udtalelserne fra Amternes specialkonsulentordning for

bevægelseshandicap og Benny Gerhards egen læge inddraget i sagsbehandlingen,

- at kommunens afslag er truffet på grundlag af en samlet vurdering af, hvorvidt Benny Gerhard opfyldte betingelserne for at være berettiget til en hjælpeordning efter servicelovens § 77,
- at dette ikke alene fremgår af sagsøgte's afgørelser af 5. oktober 2000 (bilag 8) og 21. november 2000 (bilag C), men også af de forklaringer, der under vidneansvar er afgivet af kommunens sagsbehandlere som grundlag for Østre Landsrets domme af 22. april 2004 og 2. juni 2006,
- at [redacted] udtalelse heller ikke har været udslagsgivende for Det Sociale Nævns og Østre Landsrets prøvelse af kommunens afslag, jf. herved begrundelserne for det resultat, som disse instanser nåede frem til,
- at det har formodningen imod sig, at både Det Sociale Nævn og Østre Landsret skulle have overset eventuelle fejl begået af kommunen ved behandlingen af Benny Gerhards sag - navnlig fordi Benny Gerhard både over for Det Sociale Nævn og Østre Landsret særskilt gjorde gældende, at udtalelsen fra lægekonsulenten var behæftet med fejl og havde medført, at afgørelserne fra kommunen og nævnet var truffet på et forkert grundlag,
- at ingen prøvelsesinstanser har fundet grundlag for at tilsidesætte eller ændre Gladsaxe Kommunes afslag på Benny Gerhards ansøgning om en hjælpeordning efter servicelovens § 77, og
- at domstolene i øvrigt har frifundet samtlige involverede myndigheder i samtlige de sager, som Benny Gerhard har anlagt om behandlingen af sin sag.

Endelig gøres det til støtte for frifindelsespåstanden i tredje række gældende, at selv hvis retten måtte komme frem til, at [redacted] ikke handlede korrekt i forbindelse med den omhandlede udtalelse, udgør dette ikke en retsstridig krænkelse af Benny Gerhards ære, person eller frihed, der kan begrunde, at Benny Gerhard har krav på økonomisk godtgørelse."

Rettens begrundelse og resultat

Sagsøgte, [redacted] udarbejdede som ansat lægekonsulent i Gladsaxe kommune den omhandlede erklæring af 11. maj 2000 til brug for kommunens afgørelse af, hvorvidt sagsøgeren, Benny Gerhard, var berettiget til en personlig hjælperordning efter servicelovens § 77. Sagsøgeren har særligt gjort gældende, at denne erklæring indeholder en stillingtagen til, om sagsøgeren opfylder betingelserne i servicelovens § 77, hvorved sagsøgte har

overskredet sine beføjelser, og dermed har krænket sagsøgeren. Det er ubestridt, at Gladsaxe kommune kort efter erklæringens udfærdigelse sendte denne til sagsøgeren. Sagsøgers krav er i øvrigt ikke direkte behandlet i Østre Landsrets domme af 22. april 2004 og 2. juni 2006, ligesom disse sager ikke er mellem samme parter som i nærværende sag. Retten finder endvidere ikke, at det kan afvises, at en ansat i en kommune ved sin adfærd, herunder ved sagsbehandling, kan ifalde ansvar overfor en person, der direkte berøres, jf. princippet i erstatningsansvarslovens § 20, jf. § 19, stk. 3. Retten finder under de foreliggende omstændigheder ikke, til trods for at sagsøgeren ikke er undersøgt af eller på anden måde har været i direkte kontakt med sagsøgte i forbindelse med erklæringens afgivelse, at det kan udelukkes, at sagsøgeren har retlig interesse i at få påkendt, om han er berettiget til tortgodtgørelse af sagsøgte. Sagsøgtes afvisningspåstand tages herefter ikke til følge.

Sagsøgtes erklæring af 11. maj 2000 er indgået som en del af grundlaget for Gladsaxe Kommunes afgørelse af 5. oktober 2000 og Det Sociale Nævns afgørelse af 31. maj 2001. Ved Østre Landsrets endelige dom af 22. april 2004, hvor Det Sociale Nævns afgørelse af 31. maj 2001 blev prøvet, er det afgjort, at der ikke var et sikkert grundlag for at tilsidesætte nævnets skøn om, at sagsøgeren ikke var berettiget til en hjælperordning efter servicelovens § 77. Det må herefter lægges til grund, at der ikke ved den administrative sagsbehandling har foreligget væsentlige fejl i forbindelse med nævnets afgørelse. Sagsøgtes erklæring har et sagligt indhold, og der er ikke benyttet nedværdigende, ydmygende eller på anden måde krænkende udtryk om sagsøgeren. Sagsøgte har forklaret, at han blev bedt om at vurdere, hvorvidt sagsøgerens funktionsniveau og overvågningsbehov i det væsentlige svarede til en respiratorpatients. Erklæringen findes at søge at give en relevant og i det væsentlige dækkende beskrivelse heraf. Sagsøgte konkluderer i erklæringen, at det er vurderingen, "at klientens helbredstilstand efter det beskrevne er af en sådan art, at han ikke falder ind under den ansøgte ordning". Sagsøgte har således - som erklæringen må forstås - alene vurderet sagsøgernes helbredstilstand, der udgør et blandt flere kriterier for stillingtagen til ansøgningen efter servicelovens § 77. Retten finder under hensyn til det anførte, at sagsøgtes erklæring af 11. maj 2000 ikke efter sit indhold udgør en retsstridig krænkelse af sagsøgeren, jf. erstatningsansvarslovens § 26, hvorfor sagsøgte frifindes.

Sagsøgte har således i det væsentlige fået medhold i sagen. Når henses hertil finder retten, at sagsøgeren skal betale sagsomkostninger til sagsøgte. Ved fastsættelsen heraf er der navnlig taget hensyn til sagens udfald og størrelsen af sagsøgerens betalingspåstand. Sagsøgeren findes efter det anførte i sagsomkostninger til sagsøgte at skulle betale 25.000 kroner til dækning af sagsøgtes rimelige udgifter til advokatbistand.

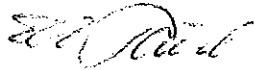
Thi kendes for ret:

Sagsøgte, [REDACTED], frifindes.

Sagsøgeren, Benny Gerhard, betaler inden 14 dage i sagsomkostninger til sagsøgte 25.000 kroner.

René T. Olsen
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Glostrup, den 24. april 2007.

Else Øster Poulsen, kontorfuldmægtig

**UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG**

DOM

Afsagt den 2. juni 2006 af Østre Landsrets 7. afdeling
(landsdommerne Ejler Bruun, Frosell og Merete Engholm
(kst.)).

7. afd. nr. B-759-05:

Ove Benny Gerhard

(advokat Kirsten Maxen, besk.)

mod

Gladsaxe Kommune

(advokat Vibeke Borberg)

Sagsøgeren, Ove Benny Gerhard, blev i 1983 impliceret i et færdselsuheld og blev som følge heraf i 1987 erklæret 100 % invalid. Fra 1. juni 1988 til 1. januar 1992 modtog han derfor døgnhjælp fra sagsøgte, Gladsaxe Kommune, svarende til 168 timer pr. uge. Hjælpen blev ydet med hjemmel i den dagældende bistandslovs § 48, stk. 4, svarende til servicelovens § 77. I perioden fra 1992 til 2001 blev hjælpen fra sagsøgte flere gange nedskåret. Med virkning fra den 1. august 2001 blev hjælpen nedsat fra 128 timer pr. uge til 39,35 timer pr. uge. Endvidere blev hjemlen for tildeling af hjælpen ændret fra servicelovens § 77 til § 76.

frihed, men er et resultat af kompetente og ansvarsbevidste medarbejders grundige arbejde med at vurdere sagsøgerens hjælpebehov og udmåle hjælpen til ham i overensstemmelse med de standarder, som kommunalbestyrelsen har vedtaget.

Det gøres endvidere gældende, at der ikke er grundlag for at tilkende sagsøgeren compensation for de "fysiske og psykiske gener", som forskellen mellem den ydede og den krævede hjælp har medført.

Det er udokumenteret, at sagsøgeren har pådraget sig fysiske og psykiske mérgener, som kan henføres til en manglende opfyldelse af hans hjælpebehov fra kommunens side, og den anfægtede vurdering af hans hjælpebehov og udmåling af hjælp udgør - uanset om afgørelsen efter landsrettens bedømmelse er behæftet med retlige mangler - ikke en retsstridig krænkelse af sagsøgerens ære, person eller frihed.

Det bestrides afslutningsvis, at der i en sag som den foreliggende skulle være omvendt bevisbyrde. Det er således ikke sagsøgte, der skal bevise afgørelsens lovlighed, men sagsøgeren der i overensstemmelse med almindelige processuelle regler har bevisbyrden for, at sagsøgtes afgørelse er behæftet med fejl eller mangler.

Landsrettens begrundelse og resultat:

Realitetsbehandling af sagsøgerens principale påstande findes ikke at burde afvises ud fra en betragtning om, at rettens adgang til at prøve sagsøgtes afgørelser er begrænset. At disse påstande forudsætter fastsættelsen af et bestemt timestal for den hjælp, sagsøgeren har været berettiget til, kan således ikke begrunde afvisning.

Efter bevisførelsen, herunder oplysningerne i skrivelsen af

16. maj 2000 fra Amternes specialkonsulentordning for bevægelseshandicappede til sagsøgte og den af vidnet [REDACTED] afgivne forklaring, må retten - uanset speciallægekonsulent [REDACTED] udtalelse af 11. maj 2000 og formuleringen af sagsøgtes afgørelse af 5. oktober 2000 - lægge til grund, at sagsøgte var bekendt med det reelle omfang af begrænsningerne i sagsøgerens mobilitet og traf afgørelsen af 13. oktober 2000 under hensyn til dette.

Retten lægger endvidere til grund, at sagsøgte har oplyst sagen fyldestgørende og har foretaget en samlet, konkret vurdering af sagsøgerens forhold og behov. Uagtet sagsøgeren ubestridt har været en kontroversiel person i kommunen, er det ikke godtgjort, at sagsøgte under sagens behandling har ladet sig lede af usaglige hensyn.

Der findes ikke grundlag for at tilsidesætte det af sagsøgte udøvede skøn vedrørende omfanget af den bevilgede hjælp.

Landsretten frifinder derfor sagsøgte.

Der tilkendes sagsøgte sagsomkostninger til dækning af takstmæssige advokatomkostninger og udgifterne til en materialsamling på 74 sider.

Sagsøgeren har fri proces uden retshjælpsdækning.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Gladsaxe Kommune frifindes.

Inden 14 dage betaler statskassen sagsomkostninger til Gladsaxe Kommune med 70.000 kr.

Beregning af hvad Benny Gerhard vill have fået udbetalt i tilskud, såfremt han havde haft 128 timer om ugen

Årstal	Har fået incl. Adm. og feriepenge	Kunne få
aug.01	22.180,71	63.708,27
sep.01	22.180,71	63.708,27
okt.01	22.180,81	64.661,65
nov.01	22.180,71	64.661,65
dec.01	22.816,38	64.661,65
jan.02	25.105,70	64.661,65
feb.02	24.731,16	64.661,65
mar.02	25.571,58	64.661,65
apr.02	24.393,17	65.671,51
maj.02	25.763,42	65.671,51
jun.02	22.666,65	65.671,51
jul.02	26.823,84	65.671,51
aug.02	23.553,14	65.671,51
sep.02	23.500,41	65.671,51
okt.02	23.500,41	65.671,51
nov.02	23.500,41	65.671,51
dec.02	25.326,04	65.671,51
jan.03	49.067,70	65.671,51
feb.03	23.500,41	65.671,51
mar.03	23.500,41	65.671,51
apr.03	23.500,41	67.801,92
maj.03	27.980,31	67.801,92
jun.03	26.262,18	67.801,92
jul.03	36.025,95	67.801,92
aug.03	36.190,39	67.801,92
sep.03	36.190,39	67.801,92
okt.03	36.314,44	68.344,88
nov.03	36.314,44	68.344,88
dec.03	40.340,98	68.344,88
jan.04	36.786,82	68.344,88
feb.04	36.314,44	68.344,88
mar.04	36.314,44	68.344,88
apr.04	36.967,90	69.344,60
maj.04	37.685,23	69.344,60
jun.04	35.993,52	69.344,60
helligdagstillæg 2001		3.564,36
helligdagstillæg 2002		10.768,79
helligdagstillæg 2003		11.095,63
helligdagstillæg 2004		6.603,05
jul.04	35.993,52	69.344,60
aug.04	36.317,68	69.969,38
sep.04	36.317,68	69.969,38
okt.04	36.453,29	70.230,35
nov.04	36.453,29	70.230,35
dec.04	18.412,64	34.549,49

BILAG 37.
CHRISTIAN HARLANG

total	1.221.173,71	2.744.684,54
		adm. 274.468,45
		feripenge 343.085,57
		3.362.238,56

Difference: 2.141.064,85